

طهران

حضرت آقا سید نصرالله باقراف عليه بهاء الله الأبهى

هوالله

ای ثابت بر عهد و پیمان مدّیست که با آن یار مهربان گفتگوئی ننمودم و از احساسات جان و دل دم نزدم عبدالبهاء مانند مرغ گویائی بود که در موسم خزان در لانه خاموشی سر بزیر پر نهاده از آهنگ و آواز و نغمه و شهناز بازمانده نه الحانی و نه ناله راز و نیازی و در این نیز حکمت بالغه بوده الحمد لله دوباره موسم ربيع آمده و بیان بدیع آغاز نموده و با آن یار حقیقی و سائر یاران صمیمی بتحریر و تحریر پرداخته این از عنایات حضرت خفیی الاطاف است که پس از خاموشی بخروش آمده و بعد از سکوت بغلایان و جوش پرداخته و در بدایت مخابرہ بمکاتبه یاران عزیز آغاز نموده باری سالهای انقلاب و شدت اضطراب هر چه بود گذشت حال سکون و اطمینان حاصل باید چون هزیر صائل و شجاع باسل در میدان جانفشانی جولان نمود زیرا عالم انسانی از این جنگ ناگهانی استعدادی شدید حاصل نموده و علویّت تعالیم الهی و نورانیت احکام ربّانی و مضامین الواح سبحانی تحقق یافت امیدواریم که حرب عمومی بصلاح عمومی انجامد و این سفاکی و هتّاکی و بیباکی پاکی و آزادگی نتیجه بخشد جهان آسایش یابد و کیهان آرایش جوید ولوله پرخاش و جنگ بهلهله نغمه و آهنگ مبدل گردد این ابرهای تاریک متلاشی شود و آفتاب عزّت ابدیّه انسانی در جمیع اقالیم بتابد و عالم بشر را از شرّ خطر برهاند

جناب میرزا کمال در بیروت با کمال علوم پرداخته و جناب میرزا جلال در دائره حکومت حیفا مأموریّتی یافته و منتظر تسهیل سفر بآن صفحات هستند و عليك البهاء الأبهى

عبدالبهاء عباس

۱۳۳۷ ربيع الثاني

این سند از کتابخانه مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۶ فوریه ۲۰۲۴، ساعت ۱۰:۰۰ بعد از ظهر